

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobce

E. K.

státní příslušnost Kosovská republika

zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem,

se sídlem Praha 1, Opletalova 25

proti

žalovanému

Ministerstvo vnitra

se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 18. 8. 2015, č. j. MV-86564-4/VS-2015

T a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

II. Žádný z účastníků nemá práva na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 26. 10. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí ministra vnitra ze dne 18. 8. 2015, č. j. MV-86564-4/VS-2015, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání, resp. rozklad, proti usnesení Ministerstva vnitra, Odbor všeobecné správy, ze dne 13. 5. 2015, č. j. VS-3345/835.3/2-2013, jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky.
2. Žadatel prostřednictvím svého právního zástupce podal u Ministerstva vnitra žádost o udělení státního občanství České republiky, které vzhledem věcné a místní příslušnosti dne 27. 12. 2013 postoupilo žádost Krajskému úřadu Karlovarského kraje. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 3. 12. 2014 byl právní zástupce informován o přerušení řízení a současně poučen podle § 36 a 38 správního řádu o nahlížení do spisu, činění návrhů atd. Právní zástupce byl tímto usnesením rovněž vyzván nejpozději do dne 2. 2. 2015 doložit doklady specifikované v tomto usnesení. Dne 2. 2. 2015 obdrželo Ministerstvo vnitra žádost o prodloužení lhůty k doložení dokladů. Žádosti bylo vyhověno a lhůta byla prodloužena do 13. 3. 2015. Následně dne 9. 3. 2015 doložil právní zástupce pouze některé z požadovaných dokladů a opět požádal o prodloužení lhůty o dalších třicet dnů. Ministerstvo vnitra správní řízení opět přerušilo usnesením ze dne 12. 3. 2015, a to do dne 6. 4. 2015. Zároveň informovalo právního zástupce o možnosti nahlédnout do spisu. Dne 18. 3. 2015 na základě substituční plné moci se dostavila asistentka právního zástupce a fotoaparátem pořídila kopii celého spisu. Ve stanovené lhůtě dne 6. 4. 2015 ani ke dni rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dne 13. 5. 2015 k doložení požadovaných dokladů či oznámení o zpětvzetí žádosti nedošlo. Správní orgán podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení zastavil.
3. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání, resp. rozklad, který ministr vnitra zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
4. Žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 18. 8. 2015 mj. uvedl, že žadatel byl usnesením ze dne 3. 12. 2014 informován o zahájení správního řízení ve věci jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky a náležitě poučen. Nicméně nepředložil potřebné doklady pro rozhodnutí, a to ani po prodloužení stanovené lhůty. K námitce, že žadatel nebyl před zastavením řízení náležitě informován, že se v řízení pokračuje, žalovaný uvedl, že žadatel osobně neučinil žádné kroky nezbytné k podání žádosti o udělení státního občanství. Podotknul, že v usnesení ze dne 12. 3. 2015, jímž bylo podruhé vyhověno žádosti o prodloužení lhůty k předložení potřebných dokladů, je uvedeno, pokud nedoloží ve stanovené lhůtě do 6. 4. 2015 všechny doklady požadované v tomto usnesení, bude řízení o udělení státního občanství zastaveno. Toto usnesení bylo doručeno právnímu zástupci do datové schránky. Posléze dne 13. 5. 2015 bylo řízení Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

zastaveno. Ministr vnitra neshledal v postupu správního orgánu žádné pochybení. Podotknul, že se jednalo o doklady podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neopominutelné, např. doklad o průběhu zdravotního pojištění, doklad prokazující znalost českého jazyka, aktuální doklad o ubytování, písemná vyjádření k cestám do ciziny, doložení daňových přiznání o deklarovaných příjmech.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce se svým podáním domáhal zrušení rozhodnutí ministra vnitra ze dne 18. 8. 2015, č. j. MV-86564-4/VS-2015.
6. Žalobce namítal porušení § 65 odst. 2 správního řádu a tvrdil, že nevěděl, že správní orgán v řízení pokračuje a neměl možnost na vzniklou situaci reagovat. Žalobce tvrdil, že správní orgán byl povinen informovat, že se v řízení pokračuje.
7. Žalobce namítal, že žalovaný se s touto odvolací námitkou vypořádal nepřezkoumatelným způsobem, že žalovaný neodstranil zjevnou nezákonnost prvostupňového rozhodnutí, a že své rozhodnutí naprosto nedostatečně v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu odůvodnil.
8. Žalobce namítal, že žalovaný de facto uvádí, že žalobce byl v rámci řízení zastoupen právním zástupcem a tedy to, že žalobci nijak nebylo oznámeno nalézacím správním orgánem, že tento pokračuje v řízení, je v pořádku.
9. Žalobce namítal nečinnost správního orgánu prvního stupně, když žalobce podal žádost koncem prosince 2013, správní orgán zahájil řízení dne 21. 3. 2014 a žalobce byl poprvé vyrozuměn až dne 3. 12. 2014, a že postup vedoucí k zastavení řízení je zjevně nepřiměřený k průtahům ze strany správního orgánu prvního stupně.
10. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 12. 2. 2016 navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Vyjádřil se k námitce, že žalovaný „de facto uvádí, že žalobce byl v rámci řízení zastoupen právním zástupcem a tedy to, že žalobci nijak nebylo oznámeno nalézacím správním orgánem, že tento pokračuje v řízení, je v pořádku.“, a že toto tvrzení je hrubým zkreslením odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se ministr vnitra zabýval řádným doručením usnesení o přerušení řízení, kterým bylo vyhověno (již podruhé) žádosti právního zástupce o prodloužení lhůty k doložení požadovaných podkladů a zároveň, kterým byl žadatel prostřednictvím svého právního zástupce informován, že pokud nedoloží k této nové lhůtě všechny požadované podklady, bude řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství zastaveno. Uvedená lhůta proběhla, aniž by žalobce požádal o další přerušení řízení. Řízení bylo zastaveno v důsledku vlastního chování žalobce.
11. Městský soud v Praze ve věci nařídil jednání, které se konalo ve dnech 22. 2. 2018, při němž účastníci řízení setrvali na svých původních stanoviscích.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

III. Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Z předloženého správního spisu soud ověřil tyto skutečnosti:
14. Usnesení Ministerstva vnitra, odbor všeobecné správy, ze dne 3. 12. 2014, č. j. VS-3345/835.3/2-2013, jímž bylo podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti E. K. o udělení státního občanství České republiky přerušeno do 2. 2. 2015 a současně žadatel vyzván, aby odstranil nedostatky žádosti doložením dokladů uvedených v odůvodnění tohoto usnesení. Žadateli byla stanovena lhůta nejpozději do 2. 2. 2015 a současně byl poučen, pokud všechny uvedené doklady ve stanovené lhůtě do spisu nedoloží, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Usnesení obsahuje poučení o právech účastníka podle § 36 a 38 správního řádu.
15. Usnesení Ministerstva vnitra, odbor všeobecné správy, ze dne 4. 2. 2015, č. j. VS-3345/835.3/2-2013, jímž bylo podle § 64 odst. 2 ve spojení s § 64 odst. 4 správního řádu řízení ve věci žádosti E. K. o udělení státního občanství České republiky přerušeno do 13. 3. 2015 a současně žadatel vyzván, aby doložil doklady specifikované v usnesení Ministerstva vnitra ze dne 3. 12. 2014, které osobně převzal dne 9. 12. 2014, a které bylo právnímu zástupci doručeno do datové schránky dne 4. 12. 2014. Žadateli byla prodloužena lhůta nejpozději do 13. 3. 2015 a současně byl poučen, pokud všechny požadované doklady v prodloužené lhůtě Ministerstvo vnitra neobdrží, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Usnesení obsahuje poučení o právech účastníka podle § 36 a 38 správního řádu.
16. Usnesení Ministerstva vnitra, odbor všeobecné správy, ze dne 12. 3. 2015, č. j. VS-3345/835.3/2-2014, jímž bylo podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti E. K. o udělení státního občanství České republiky přerušeno do 6. 4. 2015 a současně žadatel vyzván, aby odstranil nedostatky žádosti doložením dokladů uvedených v odůvodnění tohoto usnesení. Žadateli byla stanovena lhůta nejpozději do 6. 4. 2015 a současně byl poučen, pokud všechny uvedené doklady ve stanovené lhůtě Ministerstvu vnitra nezašle, resp. nepředá, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Průvodní dopis ze dne 12. 3. 2015 adresovaný právnímu zástupci obsahuje poučení o právech účastníka podle § 36 a 38 správního řádu, včetně nahlížení do spisu, čehož lze využít ve lhůtě do 31. 3. 2015.
17. Zápis o nahlížení do spisu ze dne 18. 3. 2015, když téhož dne nahlížela do správního spisu právní asistentka právního zástupce žadatele a vlastním fotoaparátem pořídila kopii spisu.
18. *Podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., státní občanství České republiky lze na žádost udělit fyzické osobě, která splňuje současně tyto podmínky: a) má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, b) prokáže, že nabytím státního občanství České republiky pozbyde dosavadní státní občanství, nebo prokáže, že pozbyla dosavadní státní občanství, nejde-li o bezdomovce nebo*
Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

osobu s přiznaným postavením uprchlíka na území České republiky, c) nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin, d) prokáže znalost českého jazyka a e) plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

19. Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.
 20. Podle § 65 odst. 2 správního řádu správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušení. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.
 21. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení,
 22. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. července 2016, č. j. 2 Azs 76/2015 – 24, jestliže cizinec, ač správním orgánem řádně vyzván, nepředloží k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání doklady požadované § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, a v tomto ohledu zůstane zcela nečinný, správní orgán řízení o žádosti zastaví podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
 23. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. září 2014, č. j. 6 As 136/2013 – 56, zastavit řízení pro neodstranění vad žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu z roku 2004 lze pouze, pokud předcházející výzva k doplnění náležitostí žádosti byla formulována natolik určitě a srozumitelně, aby z ní žadatel mohl zjistit, zda listiny, které k žádosti již přiložil, požadavku správního orgánu vyhovují, nevyhovují či vyhovují jen částečně, a v jakém směru tedy mají být dle správního orgánu doplněny. Prostá citace právního předpisu obsahujícího výčet povinných příloh žádosti bez zohlednění skutečnosti, že žadatel již některé z požadovaných listin předložil, není dostačující.
 24. Zásadní žalobní námitkou žalobce namítal porušení § 65 odst. 2 správního řádu, podle kterého „Správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušení. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.“, kterou Městský soud v Praze posoudil jako nedůvodnou v důsledku následující argumentace.
 25. Správní orgán prvního stupně přerušil usnesením správní řízení o žádosti žalobce celkem třikrát. Ve všech třech případech bylo řízení přerušeno na dobu určitou, přičemž doba
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

přerušeni byla ve výroku usnesení konkrétně stanovena. V případě posledního přerušeni řízení usnesením ze dne 12. 3. 2015, č. j. VS-3345/835.3/2-2014, postupoval správní orgán podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu a řízení přerušil do 6. 4. 2015. Žalobce spatřoval pochybení správního orgánu ve skutečnosti, že správní orgán mu po uplynutí této lhůty neoznámil, že v řízení pokračuje.

26. V inkriminované věci bylo správní řízení přerušeno potřetí do 6. 4. 2015 proto, aby žalobce měl přiměřený čas potřebný k dodatečnému předložení chybějících dokladů, jichž je třeba k tomu, aby jeho žádost o udělení státního občanství České republiky mohla být vůbec projednána. Ve třetí výzvě správního orgánu k odstranění nedostatků žádosti doložením dokladů ze dne 12. 3. 2015 byly znovu doklady, jejichž předložení je zákonem č. 40/1993 Sb. vyžadováno, explicitně uvedeny, včetně poučení o následcích jejich nedodání v uvedené lhůtě do 6. 4. 2015. Již v důsledku samotného poučení uvedeného ve výzvě nemohl být žalobce v legitimním očekávání, že v řízení bude pokračováno pouze v případě, že jím doplněné doklady budou kompletní. Naopak, po uplynutí stanovené lhůty jsou splněny podmínky pro to, aby bylo ve správním řízení pokračováno, ať již účastník řízení požadované doklady nepředložil vůbec, předložil jen některé, či je předložil kompletní. Nicméně podle jednání účastníka řízení se potom odvíjí výsledek správního řízení, v němž je pokračováno, a proto ani zastavení řízení pro neodstranění podstatných vad žádosti dle § 66 odst. 1 písm. c) nemůže být pro účastníka překvapujícím rozhodnutím, pokud uvedené doklady kompletně nedoložil dle pokynu ve výzvě.
27. Městský soud v Praze má za to, že v inkriminované věci byla výzva správního orgánu dostatečně konkrétní, stejně jako obě dvě předcházející výzvy, neboť bylo jasně specifikováno, jaké doklady je nutno k žádosti předložit. Bylo tedy plně na žalobci, aby výzvu respektoval a v případě, kdy mu i přes konkrétní opakované výzvy nebylo jasné, jaké doklady má předložit, se správním orgánem komunikoval, požádal o vysvětlení, popř. učinil jiné vhodné kroky, jimiž by odstranil své pochybnosti. Jestliže tak žalobce neučinil, neměl správní orgán důvod k tomu, aby znovu žalobce vyzýval. Zákon totiž v žádném ustanovení neukládá správnímu orgánu, aby výzvu k odstranění vad opakoval.
28. Správní orgán byl oprávněn, poté, co uplynula lhůta stanovená ve výzvě k odstranění vad podání, jakož i lhůta po kterou bylo řízení přerušeno, tj. dne 6. 4. 2015, pokračovat v řízení a v jeho dalším průběhu posoudit, zda žalobce předložil všechny doklady, k jejichž doložení byl vyzván, tedy zda odstranil vady svého podání, pro které bylo řízení přerušeno. Z povahy institutu přerušeni správního řízení podle § 65 odst. 2 správního řádu vyplývá, že správní orgán je povinen pokračovat v přerušeném správním řízení, jakmile je překážka, pro niž bylo správní řízení přerušeno, odstraněna, jakož dále tehdy, uplynula-li již lhůta určená správním orgánem k přerušeni správního řízení.
29. Pokud účastník řízení neodstraní podstatné vady žádosti, tedy neodpadne překážka řízení, musí správní orgán řízení zastavit. Správní orgán prvního stupně měl, po uplynutí lhůty k odstranění podstatných vad žádosti, bez dalšího řízení zastavit (viz citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 76/2015 – 24, nebo rozsudek ze dne 28. ledna 2010, č. j. 9 As 36/2009 – 78).
30. Od uplynutí lhůty k odstranění vad žádosti, tedy od 6. 4. 2015, až do doručení sdělení o pokračování v řízení, tedy do 10. 5. 2013, bylo řízení o žádosti ve stavu, kdy mohlo být kdykoliv zastaveno. V této době si proto žalobce nemohl myslet, že doplnil řádně všechny Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

podklady. Dne 18. 3. 2015 jeho právní zástupce nahlížel do spisu a přesvědčil se, proč v řízení nelze dále pokračovat a mohl podklady doplnit. Z obsahu spisu však žádným způsobem nevyplývá, že žalobce byl připraven chybějící podklady poskytnout a v důsledku vyrozumění o pokračování v řízení tak neučinil. Také se nejednalo o situaci, kdy by například bylo pokračováno v řízení ještě před uplynutím lhůty pro odstranění vad, a tudíž by se účastník řízení mohl důvodně domnívat, že dodání dalších podkladů již není třeba.

31. Žalobci byla dána v inkriminované věci možnost vyjádřit se k podkladům podle § 36 odst. 3 správního řádu. Všechny podklady k rozhodnutí předložil buď on sám, nebo mu byly zaslány.
32. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. listopadu 2016, č. j. 9 Azs 210/2016 – 48: Podstatné pro posouzení sporné otázky je, zda usnesení o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu je rozhodnutí ve věci, či ne, tedy zda „*zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá*“. Za této situace dochází k zastavení řízení z důvodu nečinnosti nebo částečné nečinnosti žadatele. K meritornímu přezkumu oprávněnosti žádosti, zda žadatel splňuje nároky dané určitým zákonem k vydání pozitivního rozhodnutí, vůbec nedojde, jelikož správní orgán nemá k dispozici podklady, na základě kterých by splnění podmínek mohl posoudit. Zastavení řízení z důvodu neodstranění vad žádosti není vyslovení názoru správního orgánu k meritu posuzované otázky, ale jde o procesní důsledek nespolupráce žadatele se správním orgánem. Lze tak dospět k jednoznačnému závěru, že usnesení o zastavení řízení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu nezakládá, nemění ani neruší práva nebo povinnosti a ani nemá povahu deklaratorního rozhodnutí.
33. Obdobně se vyslovil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 84/2011 – 137, kde uvedl, že „*jelikož však tyto podstatné vady žádosti, které brání jejímu projednání, nebyly ani přes výzvu žalovaného odstraněny, byl naplněn důvod pro zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaný nemohl za této situace pokračovat v projednávání žádosti a vydat ve věci meritorní rozhodnutí. Správní řád pro případ, který nastal v dané věci, předpokládá, že řízení o žádosti je ukončeno rozhodnutím procesním.*“
34. Důvod, pro který zákonodárce volil takto přísné podmínky ve vztahu k žadateli, je ten, že žadateli nic nebrání, aby podal žádost novou. Tím vyvolal nové řízení, kde bude moci odstranit všechny vady, které způsobily zastavení předcházejícího řízení. Překážka věci rozhodnuté dle § 48 odst. 2 správního řádu se zde neuplatní (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2012, č. j. 4 Ads 165/2011 – 151).
35. Městský soud v Praze je toho názoru, že by v inkriminované věci bylo přepjatým formalismem, rušit napadené procesní rozhodnutí o zastavení řízení pouze proto, že správní orgán neoznámil pokračování v řízení. Je nesporné, že podmínky pro zastavení řízení byly splněny. Žalobce byl celkem třikrát řádně a konkrétně vyzván k odstranění nedostatků své žádosti a neučinil tak. Koneckonců v rozsudku č. j. 2 Azs 76/2015 – 24 Nejvyšší správní soud jednoznačně judikoval, jestliže cizinec, ač správním orgánem řádně vyzván, nepředloží k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání požadované doklady a v tomto ohledu zůstane zcela nečinný, správní orgán řízení o žádosti zastaví podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

36. Městský soud v Praze však musel odmítnout námitku nečinnosti žalovaného při vyřizování jeho žádosti. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce sice na sklonku roku 2013 podal žádost o státní občanství České republiky, nicméně nepodal ji u Krajského úřadu Karlovarského kraje a nepodal ji osobně, nýbrž prostřednictvím svého právního zástupce. Žádost proto musela být předána příslušnému správnímu orgánu, který žalobce opakovaně vyzýval, aby se osobně dostavil za účelem ověření znalosti českého jazyka a vyplnění dotazníku k této žádosti. Součástí státoobčanského spisu má být záznam o pohovoru, kterým by byla ověřena znalost českého jazyka i předmětný dotazník. Nicméně žalobce těchto výzev rovněž nedbal.
37. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, a neztotožnil se s tvrzením žalobce o zkrácení jeho procesních práv. Neztotožnil se jeho argumentací ani s přihlédnutím k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. srpna 2014, č. j. 3 As 36/2014-33, jímž žalobce argumentoval při dnešním jednání. Z obsahu spisu je zřejmé, že ze strany správních orgánů byla vyvinuta dostatečná snaha o součinnost se žalobcem, přičemž je třeba přihlédnout k tomu, že řízení bylo zahájeno na jeho žádost o udělení státního občanství a bylo lze tedy předpokládat, že to byl primárně žalobce, kdo měl zájem, aby řízení probíhalo, a aby probíhalo s výsledkem zdárným pro něj. Nicméně na základě obsahu spisu lze vyjádřit pochybnost o tom, že by žalobce byl takovými motivy veden. Je totiž zřejmé, že jeho iniciální žádost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti a podklady, a že správní orgán mu třikrát k jeho žádosti prodloužil lhůtu, v níž měl tyto vady odstranit a náležitosti doložit. Po celou dobu řízení žalobce vstřícně nereagoval, a ve své vlastní věci neučinil nic pro to, aby mohla být dovedena k výsledku, o jaký usiloval.
38. Pokud jde o poslední prodloužení stanovené lhůty usnesením Ministerstva vnitra, odbor všeobecné správy, ze dne 12. 3. 2015, č. j. VS-3345/835.3/2-2014, je v něm především odkaz na stanovisko Krajského úřadu Karlovarského kraje. V usnesení se *expressis verbis* uvádí, že žalobce byl tímto úřadem opakovaně vyzván, aby se osobně dostavil za účelem ověření znalosti českého jazyka a vyplnění dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky. Žalobce byl proto vyzván, aby se za tímto účelem neprodleně dostavil na Krajský úřad. Žalobce byl dále opakovaně vyzván k předložení celé řady dokumenty předepsaných zákonem č. 40/1993 Sb.
39. Tímto usnesením Ministerstvo vnitra podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušilo řízení ve věci žádosti žalobce o udělení státního občanství České republiky do 6. 4. 2015 a současně stanovilo lhůtu k odstranění uvedených konkrétních nedostatků žádosti.
40. Ministerstvo vnitra stanovilo žalobci lhůtu do 6. 4. 2015, přičemž jej výslovně vyrozumělo o tom, že pokud v této lhůtě neodstraní vady žádosti a nepředloží podklady, které zákon č. 40/1993 Sb. vyžaduje, bude řízení o jeho žádosti zastaveno. Nicméně ani na tuto výzvu žalobce nijak pozitivně nereagoval, s Ministerstvem vnitra žádným způsobem nekomunikoval a neodstranil nedostatky podané žádosti. Došlo tedy k tomu, že stanovená lhůta do dne 6. 4. 2015 marně uplynula. Ministerstvo vnitra, ačkoliv už tímto dnem 6. 4. 2015 byly splněny předpoklady pro zastavení řízení, vyčkalo další dobu - více než měsíc s tím, než řízení o žádosti žalobce zastavilo.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

41. Městský soud v Praze v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že ani do dne 13. 5. 2015, kdy bylo řízení zastaveno, žalobce neučinil žádný úkon, který by směřoval ke splnění zákonných požadavků, které jsou s kladným vyřízením žádosti o udělení státního občanství České republiky spojeny. Za tohoto stavu věci tedy soud má za to, že Ministerstvu vnitra nezbylo nic jiného, než řízení o žádosti žalobce zastavit.
42. Spornou podle názoru žalobce je otázka, zda tak správní orgán mohl učinit, aniž by žalobce předtím vyrozuměl o tom, že se v řízení pokračuje, a aniž by o tom učinil příslušný záznam do spisu tak, jak vyžaduje správní řád. Soud má za to, že takovou povinnost za okolností, v jaké projednáváné věci byly, Ministerstvo vnitra rozhodně nemělo.
43. Pokud jde o argumentaci žalobce opírající se o závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 3 As 36/2014-33, nezbyvá než konstatovat, že nyní projednávaná věc se od věci, v níž byl vydán namítaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, odlišuje téměř ve všech podstatných parametrech. Ve věci rozhodované Nejvyšším správním soudem šlo o to, že účastník územního řízení byl vyzván k tomu, aby doplnil podklady pro vydání územního rozhodnutí a byla mu k tomu stanovena lhůta. Správní orgán prvního stupně, aniž by vyčkal předložení požadovaných podkladů, resp. aniž by vyčkal marného uplynutí stanovené lhůty, pokračoval v územním řízení a aniž by účastníka o tom vyrozuměl, vydal ve věci meritorní rozhodnutí a žádost zamítl. Ve věci nyní projednáváné jde nepochybně o to, že žalobce měl dostatek příležitostí k tomu, aby doplnil zákonem vyžadované podklady pro vyřízení žádosti, přičemž Ministerstvo vnitra vyčkal marného uplynutí lhůty, která byla pro doplnění žádosti žalobci opakovaně stanovena. Navíc nejde o situaci, kdy po marném uplynutí lhůty by Ministerstvo vnitra pokračovalo v řízení, vyhodnocovalo podklady pro rozhodnutí, provádělo dokazování apod., nýbrž nebyly splněny základní procesní předpoklady – žalobce především před Krajským úřadem Karlovarského kraje nevyplnil dotazník k žádosti o udělení státního občanství České republiky a nepodrobil se pohovoru k ověření znalosti českého jazyka, tak pouze řízení zastavilo. Soud má za to, že argumentace rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 36/2014-33, se na nyní projednávanou záležitost vůbec použít nedá.
44. Z povahy věci má Městský soud v Praze za to, že v inkriminované věci nedošlo vůbec k tomu, aby řízení mohlo pokračovat, neboť nebyly splněny esenciální podmínky pro jeho pokračování. Je nesporné, že žalobce byl řádně opakovaně vyrozuměn o tom, že nepředloží-li nezbytné podklady, řízení bude bez dalšího zastaveno a po uplynutí stanovené doby dne 6. 4. 2015 správní orgán prvního stupně žádné další řízení nevedl a ani vést nemohl.
45. Nad rámec lze ještě poukázat na to, že žalobce koneckonců ani v odvolání, ani v žalobě neuvedl nic o tom, v jakém smyslu měl být zkrácen na svých procesních právech, resp. jak domnělé zkrácení na procesním právu by ho omezilo na jeho právech materiálních. Např. netvrdil, že kdyby byl býval vyrozuměn o pokračování řízení, tak by učinil nějaké úkony, kterými by vyhověl výzvě nebo jakkoliv by svou žádost jinak pozitivně ovlivnil. Lze poukázat na to, že žalobce mohl požadované podklady předložit společně s odvoláním a požádat, aby ministr vnitra k takové skutečnosti přihlédl, a aby se v řízení pokračovalo. Ze správního spisu není zřejmé, že by žalobce vyvinul jakoukoliv iniciativu směřující k tomu, aby jeho žádosti mohlo být vyhověno. Za těchto okolností tedy soudu nezbylo, než žalobu zamítnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

46. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
47. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

48. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
49. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. února 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.